

et Arbejde, der vil fremme den Kirkeforfatning, som særlig fra grundtvigsk Side i mange Aar har været og fremdeles vil blive bekæmpet her i Landet.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde, at det radikale Venstre var imod, at en hel Del kirkelige Organisationer og Ikke-Organisationer — som f. Eks. Valgmenighederne, der jo ikke er organiserede og efter hele deres Natur og Formaal heller ikke kan være det — blev repræsenteret i et saadant Udvalg, og at Partiet derimod siger: Rigsdagen alene vide. Jeg vil dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Rigsdagen er et nok saa fuldgyldigt Udtryk for Befolkningen som Kirkeligt Landsforbund og Kirkeligt Samfund af 1898 og en tilfældigt valgt Repræsentant for uorganiserede og frit dannede Valgmenigheder. Rigsdagen er en nok saa fyldig Repræsentation for Befolkningen og den rette Repræsentation, og jeg kan ikke tænke mig, at Befolkning n skulde kunne sige: Rigsdagen er ikke vor Repræsentant, men det er derimod forskellige kirkelige Sammenslutninger. Nej, Rigsdagen er hele Befolkningens Repræsentation og derfor den rette til at træffe Bestemmelse i Spørgsmaalet om Statens og Kirkens Adskillelse.

Inger Gautier Schmit: Den ærede Ordfører for det radikale Venstre sagde, at Damen ofte ikke ved, om hun er forlovet. Det kan maaske være rigtigt i enkelte Tilfælde, men eet ved Damen i hvert Tilfælde, og det er, om hun er forelsket, og jeg tror, at jeg med Sandheden fuldstændig paa min Side kan sige, at Forelskelse ikke er til Stede her. Det ærede Medlem udtalte, at vi „gaar sammen“. Men det er ikke en Gang kommet saa vidt, det vil jeg ogsaa bestemt hævde; thi skønt vi altsaa er fælles om at stemme imod dette Lovforslag, har vi alligevel under Udvalgsbehandlingen haft en vidt forskellig Stilling til Sagen, idet der fra radikal Side er kommet positivt Forslag om at nedsætte et Udvalg, som skulde tage Sigte paa at adskille Stat og Kirke, og dette har vi fra Venstres Side bestemt vendt os imod. Derfor mener jeg ganske bestemt at kunne paastaa, at vi ikke „gaar sammen“ i denne Sag.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti undrede sig over, at vi fra Venstres Side saaledes vilde lade Tingene gaa deres skæve Gang — det var vist omtrent det ærede Medlems Mening. Hertil maa jeg sige, at da vi i 1924 første Gang tog Afstand fra dette kirkelige Udvalgs Nedsættelse, kunde jeg paa mit Partis Vegne

give den højtærede Kirkeminister en uforbeholden Anerkendelse af hans Administration til den Dag, idet vi syntes, at han havde administreret sit Ministerium saaledes, at vi kun kunde være tilfredse dermed; vi fandt derfor heller ikke, at der paa det Tidspunkt var Anledning til Nedsættelse af et Udvalg. At Kirkeministeren siden den Tid gennem Fremsættelse af Rørdam-Loven, gennem fornyet Fremsættelse af Forslag til Lov om kvindelige Præster og gennem sit Forhold til Præstembedsbesættelserne, som jeg før paatalte, har fremkaldt en meget berettiget Kritik i Befolkningen, burde dog ikke alene være Grund til, at Rigsdagen blev tvunget til at nedsætte et kirkeligt Udvalg, der skulde begynde at drøfte en fuldstændig Omlægning af Forholdet mellem Stat og Kirke. Som jeg tidligere har udtalt: Begynder man først at pille ved det, begynder man at lukke op for de Ventiler, der fører til en Adskillelse, vil der sikkert hurtigt komme en Adskillelse og en Opløsning af Folkekirken. Og dette kan ikke gøres godt igen. Men man kan jo tænke sig den politiske Udvej, at den Kirkeminister, som har foraarsaget Kritikken ved disse forskellige Handlinger, kunde blive afløst af en anden.

S. Rasmussen: Nu fik vi altsaa at vide, at Meningen fra radikal Side er, at Rigsdagen alene ved, hvad der bør være gældende i de kirkelige Forhold. Vi fra vor Side og specielt jeg er ikke sikker paa, at Rigsdagen netop er det rette Forum at drøfte de indre kirkelige Forhold for, men naar vi ønsker dette Udvalg nedsat, er vi ikke paa nogen Maade uenige med det ærede Medlem om, at disse Forhold maa have deres endelige Drøftelse i Rigsdagen; det maa man dog huske.

Der er blevet sagt, at jeg troede, at Forholdet mellem de Radikale og Venstre var stiftet paa dette Forslags Fremkomst eller ikke Fremkomst. Nej, det tror jeg slet ikke; men naar Ordføreren for Venstre taler om, at de „gaar sammen“, men ikke er forelskede, siger jeg rigtignok, at vi fra vor Side holder ikke af denne Gaaen sammen; saa ønsker jeg hellere en ren og skær Forelskelse og Forlovelsen deklareret med det samme.

Inger Gautier Schmit: Jeg vil blot rette en Misforstaaelse hos den ærede konservative Ordfører, idet jeg paa det ivrigste har bestridt, at de Radikale og Venstre „gik sammen“.